

madjarskem jeziku. Ne bode slo, dasi drugod vse dosežejo! Modri papež Leon XIII. tega nikoli ne bodo privolili. — Vlada namerava razširiti volilno pravico, gotovo pa samo za krivokljune žide in Madjarone.

Vnanje države.

Rim. Umrli je kardinal Bianchi v 80. letu svoje starosti. — Sv. oče tudi letos ne bodo dovolili laškim katoličanom voliti v poslansko zbornico.

Italijansko. Pred tednom je imela poslanska zbornica zadnjo sejo. Kralj jo še te dni razpusti, da se razpišejo nove volitve. — V Afriki še se Italijani niso spoprijeli z derviši, katere bojda abesinski kralj Menelik podpira.

Francosko. Ta teden dojde v Pariz ruski vnanji minister, grof Muravjev. Vsprejeli ga bodo kakor kacega kralja, da se zveza med Rusijo in Francijo utrdi. — V poslanski zbornici se socijalni demokratje terjali, naj se v Parizu podere krasna cerkev Srca Jezusovega. Hvala Bogu, da večina Francozov še ni zato.

Angleško. Te dni je ministerski predsednik, lord Salisbury, ostro govoril zoper sultana. Toda kaj je temu za same besede! — Kako teptani da so katoliški Irci, to se je zopet videlo v poslanski zbornici te dni, ko se je sklepala adresa na prestolni govor.

Nemško. V kratkem pride grof Muravjev tudi v Berlin, da se predstavi cesarju Viljemu. — Zakaj vlada zatira Poljake? Minister jih je oni dan dolžil, da hočejo zopet ustanoviti lastno kraljestvo. Kaj pa še! Poljaki niso samo v Prusiji, ampak tudi v Rusiji in Avstriji.

Turško. Veleposlaniki bodo začetkom prihodnjega meseca izdelali razne preosnove, katere naj sultan v prid kristijanov uvede, to se pravi, če bode sultan hotel: toda ravno dobra volja njemu manjka. — Mladoturki močno hujskajo ljudstvo zoper sultana, Abdul Hamida, češ, ta ni naslednik kalifov, ampak poprejšnji sultan Murad, ki še bojda živi.

Špansko. S Kube se zopet med svet razširja ta-le vesela, pa malo resnična vest: General Weyler je preiskal več pokrajin na otoku Kuba ter sedaj izjavlja, da se nahaja le še malo ustaških čet, katerih ne bo težko razkropiti. V sladkornih nasadih so pa ljudje z delom že pričeli.

Za poduk in kratek čas.

V podzemeljskem Rimu.

(Piše Fr. Kovačič.)

(Dalje.)

O takih prilikah so jih večkrat pagani napadli in pomorili. Tako so se n. pr. pod cesarjem Valerijanom (254—260) zbrali enkrat kristijani v velikem številu na grobu sv. Krizantija in Darije (zakonska dvojica), katera je bil dal cesar živa zakopati. Kristijani so ravno opravljali pod zemljo svoje molitve, ko prihrumé pagani. Cesar je zaukazal zazidati in zasuti vse izhode, da kristijani niso mogli ven in so morali umreti vsled lakote in pomanjkanja zraka v podzemeljskih jamah. Še le čez kakih sto let so odprli one katakombe in našli gole okostnice. Svete posode so še stale na oltarju, na katerem so ravno opravljali presv. daritev.

Sličnih prizorov bi se dalo navesti več. V katakombah govori vsak kamen. Neki sveti strah obide človeka, ko stopi v te skrivnostne prostore, nevrednega se čuti hoditi med grobovi mučencev Kristusovih. — Neki notranji glas nam kliče: Stoj, popotnik, tukaj so sveta mesta! Glej, okoli tebe so v stene vdolbeni grobovi bratov in sester, ki tukaj čakajo angeljske trobente.

V Kristusa so verovali, v Kristusu živeli, za Kristusa umrli in sedaj počivajo v Kristusu. Mirno spijo v temnih grobovih po trudapolnem boju, ki so ga prebili za nebeškega kralja. Njihovih grobov ne krije zelena trava, nikdo jim ne sadi dišečih cvetic, ne bliščijo se na njih spomeniki iz dragega kamena, vendar sladko spijo, ker so se dobro vojskovali. Časno življenje so zamenjali z večnim, kakor nam lepo kažejo napisi in podobe na njih grobovih.

Na paganskih grobovih stoji pogostoma obupen napis: »Tukaj počiva v temi ta ali oni«; na krščanskih grobovih pa, beremo večkrat: »Tukaj počiva v luči«, ali: »V Kristusa je veroval in je sedaj pri Kristusu«, »V miru počiva . . .«, »Mir s teboj . . .« itd. — Njih telesa so rabelji razmesarili in so strohnela, duše pa se sprehajajo po nebeškem vrtu in trgajo cvetlice, ki nikdar ne zvenejo. Kakor ovce so zbrani okoli svojega pastirja, ni se jim treba več bati volka t. j. hudobnega sveta, nikdo jim več ne more kaj žalega storiti. — Prav lepo nam predočujejo nebeško veselje mnoge podobe v katakombah. Pogostoma nahajamo podobo dobrega pastirja, okoli njega so zbrane ovce, t. j. duše rajnih, on pa jih rahlo boža. — Večkrat vidimo naslikano drevo, na katerem ptice zobljejo jagode; te ptice pomenijo duše rajnih, ki v nebesih uživajo večno veselje. Na vsakem grobu skoro vidimo v kamen vrezan ali naslikan zeleni list, ki pomeni upanje na večno življenje.

Zgodba preroka Jona, katerega je riba požrla in čez tri dni na suho vrgla, nam predstavlja vero v prihodnje vstajenje. Najlepši pomen pa ima podoba kruhov, ki se tudi pogostoma vidi v katakombah. To pomeni presv. Rešnje Telo in nas spominja besed Kristusovih: »Kdor je moje meso in pije moje kri, bo živel na vekomaj«. Ta kruh je zastava večnega življenja. — Ta »angeljski kruh« je bil prvim kristjanom tolažba v preganjanju, pomoč zoper hude skušnjave, sladka popotnica, kadar so jih gnali v smrt, srčnost, kadar so jih zaradi vere na ognju pekli, v olju kuhali, na kolesih trli, na križ pribijali.

Te in neštne druge podobe nam neovrgljivo dokazujejo, da so prvi kristijani ravno to verovali, kar še mi dandanes verujemo. Že oni, ki so še apostole videli in poslušali, so za tiste resnice svojo kri prelivali, katerih se še dandanes mi učimo iz katekizma. Katakombe so najlepše spričevalo, da je naša vera prava in resnična. — Katakombe so že marsikaterega nevernika spreobrile, marsikaterega krivoverca privedle k pravi luči, vsakemu vernemu obiskovalcu pa pomnožijo spoštovanje do vere. O neki priliki sem slišal duhovnika, ki je rekel: »Katakombam moram jaz zahvaliti, da še imam vero in da sem duhovnik«. Kot dijak je namreč bival med samimi luterani in je bil v nevarnosti, da popolnoma izgubi vero. Na svojo srečo je začel prebirati knjige, ki opisujejo katakombe in zgodovino prvih kristijanov. To mu je obvarovalo vero in ga privédlo v duhovski stan.

Katakombe sv. Kalista so največje in tudi najstarejše; segajo celo v apostolske čase. Imenitna rimska gospa, ki je živela še ob času sv. Petra in Pavla, je imela tukaj svoje zemljišče, katero je pozneje odstopila za pokopanje umrlih kristijanov. V teh katakombah je našlo zadnji počitek 14 papežev, ki so umrli mučeniške smrti. Izmed drugih neštevilnih mučencev je bila tukaj pokopana tudi sv. Cecilija.

Dandanes so grobovi v Kalistovih katakombah večinoma odprti in prazni. Ko je namreč cerkev od cesarja Konstantina dobila prostost, je kmalu potem prenehalo pokopanje v katakombah. Nastala so nova pokopališča pri cerkvah. Vendar katakombe so ostale v visoki časti zaradi neštevilnih mučeniških grobov. Verni kristijani so trumoma obiskovali ta podzemeljska

svetišča. Toda ko so čopori divjih narodov, Gotov in Vandalov, prihruli čez večno mesto, vdrli so ti divjaki tudi v katakombe in mnoge grobove razbili. Da bi sv. ostanke obvarovali daljnega oskrnjevanja, so papeži dali cele vozove mučeniških kostij prepeljati v Rim in shraniti v cerkvah. — Odslej so se katakombe manj obiskovale in sčasoma so popolnoma pozabili na nje. (Dalje prih.)

Smešnica. Neki berič je oklicaval v nedeljo po rani službi božji zunaj cerkve: »Vojaški novinci ali rekruti, ki ta teden morajo k vojakom, so na vratih občinske pisarne pribiti!« — Stara ženka, to slišati, glasno vzdihne: »O, grozno!«

Razne stvari.

Domače. (Mil. knezoškof) so se danes teden vozili na Dunaj, da so bili v petek pri zadnji seji gosposke zbornice, kjer se je med drugim sklenila postava o kongruji ali duhovniški plači. V soboto zvečer so se zopet vrnili z Dunaja.

(Državnozborske volitve) bodo na Štajarskem meseca marcija in sicer za peto kurijo v petek, dne 12., za kmečke občine v sredo, dne 17., za mesta v soboto, dne 20., za trgovsko zbornico dne 22. in za veleposestvo dne 23. marcija. Čas je kratek, torej Slovenci, takoj na delo!

(Shod zaupnih mož) za volitve v volilnem okraju Celje-Ptujskem (5. kurija) bode v Celju v četrtek, dne 4. februarja ob 3. uri popoldne v Narodnem domu, za okraj Feldbach-Mariborski pa nekaj dni pozneje v Mariboru.

(Odlikovanje). Nj. vzvišenost gospod naučni minister je nadučitelju na Franc Jožefovi šoli v Ljutomeru, g. Janezu Robiču, podelil naslov ravnatelja.

(Iz Ruš.) Ono nedeljo zvečer je bil pri Švabu na Smolniku »gemüthlicher Steirerabend«. Sešli so se ruški »Nemci« in kaci 20 Mariborčanov. Res, »gemüthlich« ali prijetno je bilo, ko so se začeli pretepati in je neki gorečnej vse hotel potrupati ter celo dve ženski ranil. O nemška kultura!

(Šmartno pri Slov. Gradcu.) V nedeljo, dne 24. jan. je bila tukaj volitev novega načelnika v krajni šolski svet; izvoljen je bil spet Josip Kreuh, posestnik in kovač v Šmartnu. — Letošnja zima je dosedaj bila nenavadno topla. Le v začetku adventa je bilo nekaj dnij mrzlih; snega je le sem ter tje za kak prst na debelo padlo, večidel pa je kopno bilo. Sv. Vincencija dan pa je začelo snežiti, da imamo skoro pol metra debel sneg.

(Umrl) je dne 23. januarja v Mariboru g. Fr. Bindelechner, milar in posestnik, v 76. letu svoje dobe. Bil je velik prijatelj Slovencev in ustanovitelj mariborske posojilnice. Čast njegovemu spominu!

(Iz Konjic) se nam poroča, da bo pri 26. obletnici tamosnjega »katol. polit. društva« v nedeljo, dne 31. januarja ob 3. uri popoldne se več govornikov dalo slišati. Zato se društveniki opozarjajo, da naj pripeljejo gostov seboj.

(Vincencijev sejem v Mozirju) se je letos slabo obnesel; vsled sneženega vremena se je namreč le malo repov prignalo na »semenišče«.

(Kdo bode volil v peti kuriji?) Vsak 24letni avstrijski državljan, zoper katerega ni kak postavni zadršek, in ki v občini stanuje vsaj šest mesecev. Volili bodo torej tudi vsi dosedanji volilci. Zato na delo, kmečki posestniki! V okrajih Celje-Brežice-Ptuj ter v

okrajih Maribor-Feldbach morate vi odločiti, kdo da bode voljen. Ker moramo voliti volilne može, zato se polnoštevilno udeležite prvotnih volitev! Nemškutarji in socijaldemokratje so izvrstno organizirani.

(Snega je padlo) v petek, dne 22. januarja, po noči v gornji Savinjski dolini 23 cm debelo; zdaj bodo jela drčati bruna z visokih planin.

(Oslovski kašelj) se je ugnedil v okolici Korkarje, v rečiški župniji v gornji Savinjski dolini; vsled tega je šola na Gorici zaprta.

(Socijalni demokratje) so že razglasili imena svojih kandidatov za peto kurijo. Za Maribor-Feldbach so postavili za kandidata Florijana Drösslerja, stavca in upravnika »Arbeiterwille«, in za Ptuj-Celje-Brežice Filipa Ropasa, železniškega delavca v Celju.

(Zaupni shodi) se bodo v kratkem sklicali. Od več strani se nam izraža želja, naj bi vsaj po eden zaupni mož bil od vsake občine poklican, da se tako lažje spozna želja volilcev in bodo volitve kolikor mogoče sijajne.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Jak. Kranjc, provizor v Zibiki, pride za kaplana na Vrnsko, č. g. Jakob Cinglak, provizor v Loki, za kaplana-provizorja k Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Č. g. Franc Pečnik, kaplan v Braslovčah, je postal provizor v Podgorju pri Slov. Gradcu. Premeščeni pa so naslednji č. gg. kaplani: Anton Veternik iz Trbovelj v Braslovče, Matej Meznarič iz Jarenine v Trbovlje, Franc Gomilšek iz Šmartna pri Velenju v Jarenino in Jakob Fink iz Vitanja v Pišce.

Društvene. (Slov. čitalnica v Mariboru) priredi, kakor smo že zadnjic omenili, na svečnico zvečer sijajen koncert in veselico pri »Gambrinu«. Delajo se velikanske priprave.

(V Slov. Bistrici) ima podružnica sv. Cirila in Metoda občni zbor prih. nedeljo, dne 31. januarja, popoldne ob 4. uri pri g. Petru Novaku. Po zborovanju prosta veselica s petjem, tamburanjem in veselo igro »Popolna žena«.

(Narodna čitalnica v Celju) priredi sijajno veselico in siser prvokrat dvorani »Narodnega doma« dne 16. svečana 1897. Igrala bode godba c. kr. pešpolka št. 27 iz Ljubljane. Vabila se razpošiljajo te dni. Kdor ne bi po pomoti prejel vabila, naj se oglasi pri odboru »Narodne čitalnice«. Upati je, da bo ta prva veselica dokaz našega splošnega napredka v Celju.

(Narodna čitalnica na Ptuj) ima svoj občni zbor dne 2. februarja ob 2. uri popoldne s vspešnim: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo tajnika, blagajnika in računskih preglednikov. 3. Volitev predsednika, odbornikov in računskih preglednikov. 4. Slučajnosti.

(Bralno društvo pri Sv. Barbari pod Mariborom) priredi lepo tombolo z obilnimi dobitki dne 7. februarja ob 6. uri popoldne v prostorih g. Janeza Majhena, kateri oskrbi razun vsega dobrega še dve godbi za vse prostore. Po tomboli se vrši društveno petje in prosta zabava.

(Občno bojno društvo na Ptuj) priredi dne 2. februarja v hotelu Voisk društven večer s tombolo in prosto zabavo. Začetek ob 7. uri. Vstopnina za društvenike 20 kr., rodbina prosta; za nedruštvenike 30 kr. rodbina (3 osebe) 60 kr.

(Čitalnica v Brežicah) priredi dne 2. febr. koncert vojaške godbe c. in kr. pešpolka nadvojvode Leopold štev. 53. iz Zagreba v »Narodnem domu«. Po koncertu prosta zabava. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 1 gld., za obitelj 2 gld.

(Bralno društvo na Ljubnem) bo imelo v nedeljo, dne 31. januarja ob 3. uri popoldne v krčmi